LÁ THƯ MỤC VỤ

Tấm hình bên góc trái này tôi tải từ internet xuống. Đây là hình cái thớt cối xay để xay bột ngày xưa. Tuy không lớn bằng cái thớt cối xay tôi thấy trưng bày ở sân của một ngôi nhà lưu niệm ở miền Galilea nơi Chúa Giê-su giảng dạy dân chúng. Tuy nó không lớn lắm, nhưng nếu buộc vào cổ ai xô người ấy xuống khúc sông sâu thì chắc chắn cũng kéo người ấy chìm xuống đáy sông nhanh tích tắc. Dĩ nhiên là chắc chết, chết chắc. Đó là hình ảnh Chúa Giê-su muốn cảnh cáo những ai làm gương mù gương xấu cho những kẻ bé mọn tin vào Ngài: *«Nếu kẻ nào làm cớ vấp phạm cho một trong những kẻ bé mọn có lòng tin Thầy, thà buộc thớt cối xay vào cổ người ấy mà xô xuống biển thì hơn».*

Câu nói trên nghe kinh khủng quá phải không? Nghe sợ thật! nhưng đó chỉ là lối nói thậm xưng hay ngoa ngữ để nhấn mạnh đến tội làm gương mù gương xấu gây ra hậu qủa rất nghiêm trọng ảnh hưởng đến người khác, nhất là những trẻ nhỏ ngây thơ vô tội.

Ai trong chúng ta cũng đều là sản phẩm của gia đình gốc, nghĩa là từ ông bà cha mẹ chúng ta. Gen di truyền không chỉ ở phần thể lý như vóc dáng, khuôn mặt, màu tóc, giọng nói mà còn ở cả cách ứng xử, ăn uống, nói năng, sở thích. Có thể chúng ta có những hành động hay sở thích khác hẳn gia đình mà chúng ta tưởng rằng do chúng ta tự tạo ra, nhưng thực ra tự bên trong đó chỉ là phản ứng lại những cái mà chúng ta thấy khó chịu từ cha mẹ lúc chúng ta còn nhỏ. Có người có ông bố nghiện bài bạc làm khổ vợ con, nên vì nhìn thấy gương xấu đó nên suốt đời tránh xa cờ bạc. Có người sợ ăn cơm chiên vì suốt thời thơ ấu sáng nào cũng phải ăn nó từ ngày này qua ngày khác, năm này qua năm khác, vì nhà đông con mà lại ở miền quê nghèo nên mẹ chẳng biết kiếm đâu ra tiền mua đồ ăn sáng cho con, nên đành phải dùng cơm nguội chiều hôm trước, đập trứng vào chiên cơm lên cho cả nhà ăn sáng thôi.

Như thế chúng ta thấy rằng cách sống hay lối sống của chúng ta không chỉ ảnh hưởng đến số phận của bản thân mình mà còn gây ảnh hưởng hoặc gây tác hại cho những người chung quanh, nhất là cho những người bé nhỏ, những người dưới quyền mình. Các vị lãnh đạo dân sự hay tôn giáo, các bậc làm cha mẹ, các thày cô giáo, các huynh trưởng, đều không được làm gương mù gương xấu cho người dân hay giáo dân hay con em của mình. Vì gương mù gương xấu là cái tội rất lớn để lại những hậu quả nghiêm trọng cho nhiều người. Chính vì thế mà Chúa Giê-su mới nói «Thà buộc thớt cối xay vào cổ mà xô xuống biển thì hơn».

Nhưng đó chỉ là vế sau của câu Chúa nói, vế trước đó là : *«Ai nhân danh Thầy mà cho các con một ly nước vì lẽ các con thuộc về Đấng Ki-tô, Thầy bảo thật các con: kẻ đó sẽ không mất phần thưởng đâu».* Đối xử tốt với người khác nhân danh Chúa Giêsu được Chúa coi như một công trạng to lớn dù đó chỉ là một ly nước. Vì nếu làm gương mù gương xấu là tội thì làm gương sáng lại là công. Cũng giống như gương mù gương xấu ảnh hưởng đến người khác thì việc lành, gương sáng cũng ảnh hưởng đến người khác: 'Lời nói lung lay, gương bày lôi kéo'.

Vì thế khi chúng ta ăn ngay ở lành và sống làm gương sáng cho người khác qua những công việc bác ái, giúp đỡ những người bé mọn nghèo khó là chúng ta góp phần xây dựng một xã hội tốt đẹp hơn. Mà tất cả những việc làm đem lại lợi ích cho người khác, dù là những việc tầm thường, đều là những công trạng trước mặt Chúa. Suy rộng ra, những ai làm cho đất nước giầu mạnh, dân chúng được tự do hạnh phúc, người nghèo bớt khổ, người già bớt cô đơn, người tàn tật bớt tủi hổ, người bé mọn được tôn trọng đều là những người lập công trước mặt Chúa.

Chúng ta ai cũng biết điều răn của Chúa đặt cơ sở trong cõi lòng, trong tư tưởng, trong lương tâm, con người có tư tưởng thế nào thì hành động ắt sẽ xảy ra như vậy. Nhưng có một điều trớ trêu là từ tư tưởng tốt đến hành động tốt có vẻ hơi xa, ngược lại, từ tư tưởng xấu đến hành động xấu thì rất gần. Những hành động xấu lại là dịp tội, là gương mù gương xấu kéo theo bao nhiêu thứ tội khác và kéo theo bao nhiêu người khác nữa sa ngã: "Mù dắt mù cả hai ngã xuống hố". Một ngọn đèn hết sáng thì bóng tối ùa vào, bao nhiêu ngọn đèn khác cần được thắp sáng nhờ ngọn lửa của ngọn đèn đó thì nay không còn. Một ngọn đèn tắt đi không những làm tối tăm cho mình mà còn làm cho nhiều người khác dễ vấp ngã theo.

Nên để tránh làm gương mù gương xấu thì trước hết chúng ta phải dứt khoát tránh xa những dịp, những nguyên nhân đưa đến hành vi phạm tội. Chúa nhấn mạnh việc dứt khoát này bằng những động từ 'chặt tay', 'chặt chân', 'móc mắt' nếu tay chân hoặc mắt làm cớ cho chúng ta phạm tội. Vì vậy chúng ta phải dứt khoát tránh xa dịp tội, gương mù gương xấu để chính mình khỏi vấp ngã, và chúng ta cũng đừng bao giờ làm dịp tội hay gương mù gương xấu cho người khác. Cả hai đều đáng khinh đáng ghét ở đời này và sẽ phải lãnh án phạt nặng nề ở đời sau.

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh